

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

47
14
X

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 954-01-4, внесен от народните представители Цветан Цветанов и Мустафа Карадайъ на 31 януари 2019 г.

Проект!
Второ гласуване!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията

(обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г., изм. бр. 33 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 61 от 2015 г., бр. 79 от 2015 г. и бр. 108 от 2018 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Предложение от н.п. Искрен Веселинов и група народни представители:

Създава се нов § ...

§... Създава се чл. 21а:

„Чл. 21а. (1) Вероизповедание, на което е предоставена държавна субсидия, може да финансира допълнително дейността си само от източници на доходи в Република България.

(2) Дейностите на духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и на висшите духовни училища, могат да се финансират допълнително само със средства, които се администрират от български държавни и общински институции или със средства от европейски фондове и програми.

(3) Вероизповеданията, на които е предоставена държавна субсидия, духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища, уведомяват Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет за всяко дарение или наследство на имущество от български юридически лица или с източник от чужбина.

(4) Не се допуска дарение на финансови средства от чужди държави или чужденци за дейности, които се финансират от

предоставената държавна субсидия.

(5) Дирекция „Вероизповедания“ контролира изпълнението на волята на дарителя или наследодателя."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Христо Гаджев и н.п. Младен Шишков:

Създава се нов §1 със следното съдържание:

„§1 В чл. 22 ал. 2, т.2 след думите „молитвени домове“, се добавя „и манастири“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 1:

§ 1. В чл. 22, ал. 2, т. 2 след думите „молитвени домове“ се добавя „и манастири“.

§ 1. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 в текста преди т. 1 след думите „по ал. 1“ се добавя „към общия брой преброени лица“.

2. В ал. 4 се създава изречение четвърто: „За българските православни църковни общини в чужбина държавната субсидия се предоставя в размери, одобрени ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, и се разпределя от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.“

3. В ал. 6 се създава изречение второ: „Държавната субсидия по ал. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква - Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание в Република България - Главно мюфтийство.“

4. В ал. 11 се създава изречение второ: „Разходването на средствата от държавната субсидия за целите извън текущите разходи може да се използва само след изплащане на всички заплати и възнаграждения на свещенослужителите и служителите на религиозните институции.“

5. В ал. 14:

а) в изречение първо думите „и първични счетоводни документи“ се заличават;

б) в изречение трето думите „от които да е видно спазването на изискванията на чл. 29 и до размера на държавната субсидия“ се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1, който става § 2.

§ 2. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Правоотношенията със свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Максималните размери на основните месечни заплати на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, с изключение на заплатите на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, които могат да се изплащат за сметка на държавната субсидия за текущи разходи, не могат да надвишават:

1. за свещенослужителите - средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в икономическа дейност „Образование“ по данни на Националния статистически институт за месец септември на предходната година;

2. за служителите на религиозните институции - средномесечната заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в общественния сектор съобразно данни на Националния статистически институт за месец септември на предходната година.“

3. Досегашните ал. 2, 3, 4 и 5 стават съответно ал. 3, 4, 5 и 6.

Предложение на н.пр. Евгения Алексиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 29, ал. 2 в текста преди т. 1 думите „могат да“ се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2, който става § 3, като в ал. 2 в текста преди т. 1 думите „могат да“ се заличават.

Предложение от н.п. Искрен Веселинов и група народни представители:

Създава се нов §...

§... В чл. 36 се създават ал. 3 - 6:

„(3) Който приема финансиране за вероизповедание, на което е предоставена държавна субсидия, от източник извън Република България в нарушение на този закон, се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(4) Който приема дарение за вероизповедание, на което е предоставена държавна субсидия, в нарушение на този закон се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(5) Когато деянията по ал. 3 и ал. 4 са извършени повторно,

глобата е от 10 000 до 20 000 лева, а имуществената санкция е в размер от 20 000 до 40 000 лева.

(б) В случаите по ал. 3 - 5 предметът на нарушението се отнема в полза на държавата."

Комисията не подкрепя предложението.

§ 3. В § 19 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията (ДВ, бр. 108 от 2018 г.) ал. 1 се изменя така:

„(1) За 2019 г. Министерският съвет одобрява държавна субсидия по чл. 28, ал. 2, т. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание, като субсидията е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице и размерът на субсидията по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 млн. лв. Необходимите средства за 2019 г. за държавната субсидия се одобряват като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси. Държавната субсидия за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква - Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание в Република България - Главно мюфтийство."

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3, който става § 4.

§ 4. Създава се нов § 9 в преходни и заключителни разпоредби със следното съдържание:

„§ 9. (1) Регистрираните по този закон вероизповедания се освобождават еднократно от плащане на неплатените към 31 декември 2018г. публични вземания по реда на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, включващи главници, лихви и разноси по тях.

(2) Освобождаването от плащане на неплатени публични вземания по ал. 1 се извършва по писмено искане на лицето по образец, утвърден от министъра на финансите. Искането се подава от лицето по ал. 1 пред компетентния орган, установил съответното публично вземане в 3-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(3) Актовете за еднократно освобождаване се издават от съответния компетентен орган.

(4) Актовете по ал. 3 могат да се оспорват по административен и съдебен ред по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и Административнопроцесуалния кодекс.

(5) В 7-дневен срок от влизането в сила на акта по ал. 3 неплатените публични задължения се отписват.

(6) За неуредените в този закон случаи се прилагат разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и

Административнопроцесуалния кодекс."

Предложение от н.п. Боряна Георгиева:

§ 4 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Искрен Веселинов и група народни представители:

§ 4 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 4 да бъде отхвърлен.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и група народни представители:

§ 4. Създава се § 9 в преходните и заключителните разпоредби:

„§9. (1) По искане на регистрираните по този закон вероизповедания може да се разреши отсрочване на непогасените към 31 декември 2018 г. публични задължения по чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, включително на начислените лихви по тях до датата на издаване на разрешението, за срок до 10 години.

(2) За периода на отсрочването се дължи лихва в размер на основния лихвен процент.

(3) Искането се подава от лицата по ал. 1 в 3-месечен срок от влизане в сила на този закон:

1. за задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски – до директора на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите;

2. за други публични задължения - до органа, установил задължението.

(4) Разрешението за отсрочване се издава от съответния компетентен орган по ал. 3 в 14-дневен срок след представяне на обезпечение, което покрива размера на главницата и лихвите на задълженията за периода на отсрочване.

(5) Отказът може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването му чрез органа, който го е издал, пред административния съд по седалището на лицето по ал. 1.

(6) Мълчаливият отказ може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока по ал. 4."

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.пр. Евгения Алексиева, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В ал. 1 думите „регистрираните по този закон вероизповедания“ се заменят с „вероизповеданията по закона“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде подразделение „Преходна разпоредба“ с § 5:

„ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА

§ 5. (1) По искане на вероизповеданията по закона може да се разреши отсрочване на непогасените към 31 декември 2018 г. публични задължения по чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, включително на начислените лихви по тях до датата на издаване на разрешението, за срок до 10 години.

(2) За периода на отсрочването се дължи лихва в размер на основния лихвен процент.

(3) Искането се подава от лицата по ал. 1 в тримесечен срок от влизането в сила на този закон за:

1. задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски – до директора на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите;

2. други публични задължения - до органа, установил задължението.

(4) Разрешението за отсрочване се издава от съответния компетентен орган по ал. 3 в 14-дневен срок след представяне на обезпечение, което покрива размера на главницата и лихвите на задълженията за периода на отсрочване.

(5) Отказът може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването му чрез органа, който го е издал, пред административния съд по седалището на лицето по ал. 1.

(6) Мълчаливият отказ може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока по ал. 4."

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА:**

КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ